

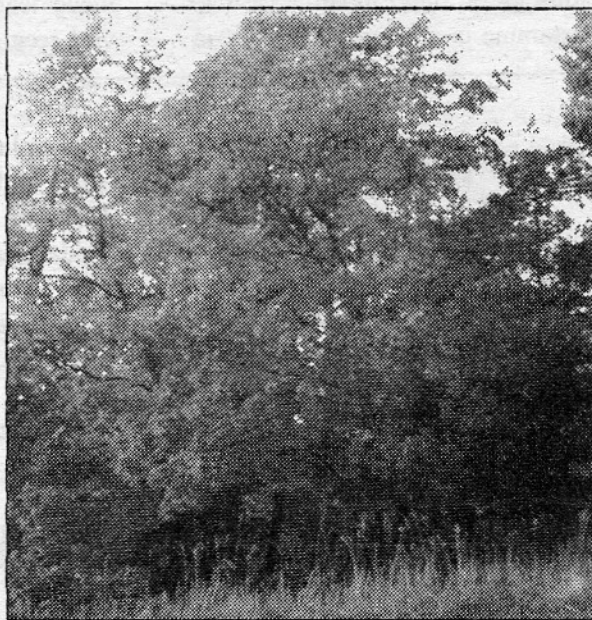
TÕSTAMAA

TUULED

Tõstamaa valla
ajaleht
Nr. 8(20)
september, 1997.

Sügis aias

*Aias lehte kahinat,
vihmapiiske sahinat,
õnte alla potsatusi,
murdund okste raksatusi.
Vahib õunu silmapaar:
üliküps on Valge klaar.
Tema kõrval, ah kui nett,
silma paistab Kuldrenett.
Aia keskel Sõstraroosa
ega ta'gi kaua oota.
Nagu näit`vad
maitsmisproovid
päris küps on Sügisjoonik.
Varisend on Krüger-tuvi
tõestamaks, et möödab suvi.
sellel aastal, vaat kus nali,
ei küpseda taha Paide-tali.
Tal on siiski väike eelis
valmib varemalt kui Meelis.
Tänavu on rikas saak -
täis on kastid, mahlapaak.
Näib, ei õunad lõpe otsa
aina puudelt juurde potsab.*

Sügis

*Vahtrapuu leegib kui punane tuli
jälle üks leht langes murul ja suri.
Iga ööga vaher enam põlema lahmas,
abi pole oodata vahtrapuu rahval.
Vihmasajuski ei kustu ta leek,
sügisvärvi katel täistuuridel keeb.
Talv lumesahaga kohale trügib
lahmatab leegid, mille süütas sügis.*

Ants Linnutaja.

MAAKORRALDAJATE TÖÖTOAST...

Üle pika aja uudiseid ka meilt. 1997.a.on vallavalitsuse korraldustega tagastatud 39 maaüksust ja kompenseeritud 44 endist talu. Erastatud on 32 maaüksust ja riigi omandisse jäetud 5 kinnistut. Üldse on meie vallas kinnistusse kantud 123 kinnistut kogupindalaga 2197 ha. Maamöödübüroodes on järke oota-mas pooleli 50 toimikut ja vallevallitsuses sadakond tagastamise ja erastamise avaldust. Seadusega on nüüd lubatud ka maa tagastamine ja erastamine plaani -ja

kaardimaterjali alusel. Esimesed maaüksused on plaanimaterjali alusel meil juba kinnistusse jõudnud. Plaani järgi saab tagastada maaüksust ,millel on kindlad looduslikud piirimärgid (tee, kraav, naaberkinnistu, aed, põld, metsasiht). Inimene, kes on juba esitanud maa ostmise või tagastamise avalduse valda, kuid kes soovib nüüd töö teostamist plaanimaterjali alusel, peab sellest meile teatama. Meelde tasuks jätta veel seegi, et riigi kulul saavad maa

tagasi ainult esimese ringi pärijad (omanik, omaniku abikaasa, laps), teistel tuleb möödistanise eest ise tasuda. Kes peab ise maksma, võib maa tagasisaamise omapoolseks kiirendamiseks isiklikult maamöödüjaga kokku leppida ja saab vallavalitsusest, kui möötja on olemas. kätte vajalikud dokumendid .

*Heino Laanemets
Helle Vahemäe*

KODU KAUNIKS.

Volikogu 24. aprilli istungil otsustati korraldada heakorralduskonkurss, mille tulemusel pidanuks selguma kaunim talu, eramu, mitmekorteriline elamu, asutuse territoorium ja suvekodu.

Iga vallaelanik võis konkursile esitada objekte, mis talle silma olid jäänud. Kahjuks jäi elanikepoolne osavõtt leigeaks, et mitte öelda külmaks. Miks?

Vallavalitsus "möötis" 8. mail veidi valla teid ja üht - teist jäi silma. Muidugi ei sõidetud läbi kogu valda ega nähtud kaugeltki kõiki majapidamisi (mis polnud tol korral eesmärgiks). Ja kuna elanikelt ettepanekuid ei tulnud, siis otsustati jagada tunnustust järgmiselt: kaunim talu - Toa talu Kavaru külas, Endla ja August Märksoo ; eramu - Jõe 2 Tõstamaal, Mirjam ja Villem Jaansoo ;

mitmekorteriline elamu - Ringi tänav 19 Tõstamaal ; asutus - bensiinijaam ETAM, füüsilisest isikust ettevõtja Ermo Tamm ; suvila - Sepamaa talu Kastnas, Epp-Maria Kokamägi ja Jaak Arro. Järgmisel aastal üritame selle ettevõtmisega uuesti. Loodame siis teie teravale silmale ja ilumeelele, et saaksid õiglaselt kiidetud kenamad - töökamad ja "häbi - häbi" laisad ja lohakad.

MAJAKE MÄNDIDE ALL.

Tõstamaal on kaks toidupoodi. Mõlemas on klaubavalik üsna rikkalik ja mitmekesine - eriti pakendkaupade osas.

Aga ainus koht, kust on võimalik osta heamaitselist talupiima, värsket liha, mett ja hõrku suitsuliha (mõistliku hinnaga) on seni veel nimeta - punane majake mändide

all alevi keskel (siinkohal pakun ostukoha nimeks "Kärneri talupood").

Iga kord, kui astun kodu poole, külmahigine piimapurk kotis, tänan mõttes pererahvast. Eriti kiidan õblukest perenaist Leilit, sest ilmselt tema hoolikusele on piim väga hea maitsega ja säilib külma kapis tarvitamiskõlblikuna vaata et nädalapäevad. Tore ja vajalik pood. Soovin pererahvale edu ja tahtmist samas vaimus jätkata!

Tänulik ostja Evi Liiv

Tarkusetera...

Maja ilma naiseta kui pere ilma kassita.

Maja ilma meheta kui õu ilma koerata.

Kes pole hoonet ehitanud, mõtleb seinad maast kasvavat.

SKINNSKATTEBERGIS SÕPRUSVALDA OTSIMAS.

Kui nüüd kõik ausalt ära rääkida, siis ei jätku ilmselt lehes ruumi. Aga ühte-teist tahaks teile, armsad lugejad, pajatada siiski. 12.-14. septembril viibis Tõstamaa valla esindus Rootsimaal eesmärgiga leida kuningriigis sõprusvald. Ja sellesse "luuremeeskonda", kes olukorraga tutvumas käis, kuulusid: vallavanem Toomas Rõhu, pearaamatupidaja Karin Randmäe, vallasekretär Eve Sahtel, vallaarst Madis Veskimägi ja mina ise - allakirjutanu Toomas Mitt Pootsist ning keelelistest raskustest aitas üle olla inglise keele õpetaja Ingrid Sundvor. Juba enne laevale minekut proovisime helistada Skinnskattebergi, et teatada meie saabumisest. Ent juhtus nii, et daam, kellega Ingrid telefonitsi rääkis, ei olnud inglise keeles just eriti tugev ja tulemuseks oli arusaamatus, millest me alles laeval olles aru saime. Nimelt tahtsid meie võõrustajad teada laeva nime, millega Stockholmist saabume, ja oh eksitust - laeva nimeks sai sagases telefonikõnes "Toomas Rõhu". Kuulnud, et laeva nimi oli varem "Anna Karenina", tekkis meie reisiseltskonnal kaval plaan: tarvis oleks aluse praegune nimi "Regina Baltica" üle värvida ning võõbata asemele korralike suurte tähtedega meie vallavanema nimi. Õnneks või kahjuks polnud meil värvaineid kaasas ja meri oli tugevalt tormine. Nii et vaevalt see maalritöö meil korda oleks läinud. Hoolimata tormituultest jõudsimme hommikul kenasti Rootsimaa randa. Ja rannik on tõesti kena! Siinkohal ma tahaksingi Sulle, armas lugeja, väikese kõrvalpõikena hüüda: "Kodu korda !" Aga nüüd jälle reisi

juurde. Sadamas õnnestus meil Tõstamaa vallale korralik reklaam teha. Meile vastu tulnud Skinnskattebergi kommuuni (ehk valla) esindajad seisid ooteruumis suure sildiga, millele oli trükitud "Tõstamaa". Ja kuna minuga tegeles põhjalikult tolliteenistus, pidid kõik reisikaaslased võõrustajatega koos ootama. Seega kogu Rootsi suunduv reisijate hulk luges kindlasti meie valla nime. Lõpuks jõudsin oma läbiuuritud kompsudega viimasena teiste juurde, midagi halba ega paha toll minu küljest ei leidnud. Esimene üllatus oli rootslastele see, et meie grupp nii nooruslik ja lõbus oli. Nende kujutelmas pidanuksid saabuma kuuekümnendaastased pikakade habemetega vanahärrad. Ja tõepoolest - juba algusest peale laabus meie suhtlemine suurepäraselt. Esiteks sõitsime Västmanlandi maakonna keskusesse Västeräsi. Peale põgusat linnaga tutvumist ja ökomessil käimist, asusime teele Skinnskattebergi kommuuni. Kommuun on Tõstamaa vallast suurem ja ka rahvaarv ületab meie oma paar korda. Kui rääkida kommuuni eelarvest, siis seda suurusjärku ei tahakski öieti meie omaga võrrelda. Ja ometi pole Skinnskattebergi kommuun eriti rikas. Rootsis aga kehtib "Robin Hoodi printsiip", mille alusel vaesemad omavalitsused saavad rikkamatelt raha juurde. Siinkohal jällegi üks kõrvalpõige - kas Tallinna saksad üldse teavad, kes on Robin Hood? Ega vist tea küll ! Aga mitte sellest ei tahtnud ma täna teile rääkida. Minu "luureretke" eesmärgiks olid sealsed haridusasutused. Kuna haridus on minu kapsaaed, siis veidikene sellest vallast. Skinnskattebergi

alevis asub põhikool umbes 450 õpilasega ning kommuuni hallata on veel 3 väiksemat koollasteaeda, mis asuvad ümberkaudsetes küldes umbes 20 kilomeetri kaugusel keskusest. Teiste õpilastega koos õpivad ka vaegurid. Koolimajja on ehitatud liftid ja WC-ruumid ratastooli kasutatavatele õpilastele. Kõikjal ruumides asuvad filterelementidega õhupuhasid, mis pidevalt tolmu imevad. Eks siin ole tegemist kaasaegse ühiskonna probleemiga - paljudel lastel esineb allergia. Arvutipark jättis väga võimsa mulje. Igas klassis vähemalt kaks arvutit, mida õpilasel on võimalik igal ajahetkel kasutada. Ka kahes raamatukogus olid kompuutrid olemas. Samal teemal võiks veel ja veel rääkida, kuid siis muutuks jutt huvitavaks vaid pedagoogidele. Lähme edasi ! Kus me siis veel käisime ? Mida nägime ? Kohtusime kohalikust vallast pärit parlamendisaadikuga. Vallatohter Madis Veskimägi tutvus arstiabi ja vanadekodu tööga. Vallavanem Toomas Rõhu koos Karin Randmäe ja Eve Sahteliga tutvusid kommuuni administratiivküljega. Külastasime metsatöötlemisettevõtet. Nägime, kuidas on sealsel kommuunil korraldatud prügimajandus ja millised on nende reoveepuhastusseadmed. Vanas mõisahoones asub Uppsala ülikooli filiaal, kus koolitatakse metsandusinseneri. Mulle jättis kustumatu mulje kunstigalerii külastamine, kus eksponeeriti Aafrikast 50 aasta jooksul kogutud maske. Samas esines väljapanekuga Eesti kaasaegse kunsti suurkuju Siim - Tanel Annus. Ning kindlasti viiakse kõik sinnakanti sattunud turistid

Euroopa vanimasse, praegugi tegutsevasse sepikotta, mille seadmed pärinevad eelmisest sajandist. Ekstra meie jaoks pandi käima vesiratta abil töötav 90 tonnine sepahaamer. Öhtustasime sepikoja kõrval asuvas restaureeritud söögitoas. Meie reisiseltskond tegeles veidi ka kehakultuuriga. Käisime järves ujumas (järvi on sealkandis tõesti palju). Mina lõpetasin oma terve suve kestnud ujumishooaja. Doktor Madis aga arvas, et tema peaks hoopis avama talisupluse hooaja. Kui veel arve mainida, siis tolle päeva kuupäev, veetemperatuur ning õhusoojus kandsid numbrit 13. Ja nõnda kiirelt see aeg läks! Ilmselt on varsti oodata rootslaste vastu-

külaskäiku. Nii on alust arvata, et kui nemad on tutvunud meie eluluga, siis läheb asi juba konkreetsemaks ja Tõstamaa vald ning Skinnskattebergi kommuun sõlmivad

konkreetsed sõprussidemed. Jääme teid ootama, Rootsimaasõbrad!

Reisinute nimel *Toomas Mitt*

TÖÖ JA/VÕI LÖBU.

Viimaste aastatega on üha enam hoogu saanud eesti tüdrukute tööle minek välismaale. Enamasti Saksamaale, Soome, Rootsi, kuid muidugi on hulgaliselt ka teisi võimalusi. Nii et tüdrukutel jääb võimalus valida, kas minna põhja poole heledapäiseid rootsi noormehi vaatama või lõuna poole kuumaverelisi prantsuse monsieur'sid püüdma. Sissejuhatusest võis nüüd mulje jääda, et tegemist on ametiga, kuid asi on kaugel sellest. Töö, mida tehakse, on hoopis seotud laste ja kodu hoidmisega. Aga leidub ka neid inimesi, kes arvavad, et au-pair'iks (ameti nimetus, millest jutt käib) minnakse selleks, et leida endale rikas mees või teenida kergelt hunnik raha. Nii see ei ole. Enamasti tullakse ikka keelt õppima ja maailma avastama. Allakirjutatud on praegu ametis Rootsis: üks meist on olnud siin nüüdseks pea pool aastat ja teine ühe nädala. Algus on loomulikult raske: nutetakse patja ja mõeldakse kodust. Iga rootsi pere annab aga oma parima, et au-pair ennast koduselt tunneks. Loomulikult

ei ole pered kõik ühesugused - leidub ka ennasttäis usrikkaid, kes teevad lapsehoidjast endale hoopis teenijatüdruku. Au-pair'i tööks on siiski lastega tegelemine ja kodu korras hoidmine. Öhtuti ja nädalavahetusel saab kohtuda oma tuttavate ja sõpradega, kellega koos võib mõnda kultuuriasutusse minna või hoopis naabermaid külastada. Seda kõike muidugi siis, kui raha on, sest see raha, mida au-pair saab, ei nimetata palgaks, vaid taskurahaks. Eesti inimese jaoks tundub see summa üsna kopsakana, kuid Rootsi hindadega võrreldes?Kõik välismaalased, kes on saanud Rootsis elamisloa, peavad hakkama siin rootsi keelt õppima. Koolis käimine on omaette elamus, sest seal kohtab erinevaid inimesi erinevatelt maadelt. Suhtlemine peaks käima ainult rootsi keeles. Kui aga kursusele juhtub kaasmaalasi, siis sellest vaevalt midagi välja tuleb. Erinevates koolides käib õppetöö kas üks või kaks korda nädalas, kokku umbes 3 astronoomilist tundi. Seda on tegelikult väga vähe. Põhiline keele-

omandamine toimub siiski perega suheldes. Rootsi inimest iseloomustavad sõnad on rõõmsameelsus ja abivalmidus. Sellist asja ikka ei juhtu, et kuskil teenindusasutuses mingi mühatuse vastuseks saad. Sinu peale ollakse nõus kulutama just niipalju aega kui sinul vaja on. "Tere" ei ole kunagi üleliigne ja sellega ei maksa koonerdada. Rootslane julgeb olla teistest erinev ja selle peale ei vaadata imelikult. Jah, au-pair'i elu on hea: saad kogemusi, õpid keelt, uued tuttavad jne. Ning kui hakkab kätte jõudma kojutuleku aeg, siis nagu sooviks hoopis jääda. Teistele vähemalt 18 aastastele tüdrukutele (miks mitte ka poistele) tahaks öelda, et kui teil midagi targemat teha ei ole, siis pörutage välismaale ja las-tevanematele, et laske oma võsud kodust minema. See kogemus tasub ära! Tulime, nägime ja liigutasime saba!

*Ele Lehtsalu
Gerti Mändla*

NORRAS SALADUSE JÄLIL.

Sõites Norrasse, läksin enda jaoks avastama ka ühte kummalist saladust. Nimelt, päris mitu minu tuttavat on külastanud seda maad enne mind ja minu uudishimutsemisele reisi kohta oli alati vastuseks: "Norra on fantastiline!" Seda lauset saatis ütleja eriline, just kui "ärastehtud" näoilme. Ja tõesti, isegi bussiga Stockholmist Oslo poole sõites mõtisklesin nende "äranoitunud" nägude üle. Mis siis on seal see eriline? Arvan, et nüüd tean, või vähemasti aiman. Sõnulseletamatu looduse teevad imeliseks just mäed ja vesi. Seistes kõrgel kaljuserval, vaadates kogu seda looduse vägevust ümber ringi, olin minagi nõitunud. On mõttetu võtta endale looduse kirjeldamise võimatut ülesannet, seda peab ise nägema, sisse hingama ja tunnetama.

Hallingtal, koht kus meie elasime, asus suure mäenõlva keskel. Et mitte ühtegi tundi väärtuslikust Norra reisist kaotsi lasta minna, kogunes igal vähegi vabal õhtul kamp vabatahtlikke matkajaid "lahinguvarustus" koolimaja ette, et suunduda järjekordsele vallutusretkele küll alla orgu kärestikujõkke ujuma või üles märke kaunist panoraami imetlema. Võõrustajate käppenäidatud otseteed olid parajalt järsud ja pingutust nõudvad. Tulemus korvas muidugi kõik. Kui ise naljatades arvasime end peale ronimist "elu ja surma" piiril olnuteks, siis sõit fjordides, kõrgedel kaljupealsetel, pani bussitäie eestlasi lausa valju häälega kiljuma ja karjuma. Norrakad nautisid magusas eelaimuses juba ette meie reageeringut. Need teravad elamused pidavat just naistel vallandama ürgseid häälightsusi. Nii mõnigi jättis mõttes hüvasti maise ilmaga ja lubas kirikusse kroonlühtrid viia kui busi-aknast välja vaadates isegi teeserva ei paistnud, vaid kaugel - kaugel all sügavik haigutas. Ainuke lootusekiir

oli bussijuht, kes enesekindlalt ja kõigutamatul ilmel tõelise trikimeistrina kitsastel ja käänulistel mägi- teedel osavalt roolis ja ahhetamisest välja ei teinud. Mitmeid kordi tabasin end mõtlemast, et kui Eestis, lausmaal, on avariid sagedased, siis siin . . . , või kui pidurid üles ütlevad. . . , kui lapsed järsul kaldal mängivad. . . jne. Seistes kõrgel kaljuserval imestasin, kuidas küll loodus on midagi sellist loonud. Midagi, millest hoovab nii palju jõudu ja ürgsust, mille kõrval tunned end nii pisikesena. Teravaid elamusi pakuvad need kaks päeva fjordides küllaga. Isegi tõsiasia, nagu lume nägemine südasuvel, kihutas õnnest segaseks läinud ja kõrgustes olemisest lukus kõrvadega eestlasi lume sisse möllama ja kargama. Sellist pilti oleks oodanud ehk aafriklasti samas situatsioonis nähes, aga. . . Lumejoovastus viis lausa nii kaugele, et mõned meie grupi meesesindajad rebisid hoogsa liigutusega ülakeha katvad riided seljast ja poseerisid fotode tarbeks oma maskuliinseid lihaseid lume taustal. Tore oli ka 3-tunnine praamisõit Gudvangenist Laerdalisse. Kahel pool piiramas kõrged järsud kaldad. All vesi, mille sügavus 1000 meetrit. Imestama - imetlema pani nende väheste norrakate elukorraldus, kes elasid (mõned ka ainult suviti) pisukesel maalapi- kesel - kahe maja taga kõrgumas kaljusein, ees vesi ja ei mingit teed kuhugi. Ainult maja ja tilluke aed. Ainuke liikumisvõimalus paadiga ja hädaolukorra puhul võimalik kohale kutsuda päästebrigaad helikopteriga. Iga pisiasja pärast ei võta sealne elanik pikka paadisõitu ette, vaid helistab praamimeeskonnale, kes vajalikud ostud teeb. Nii sõidab inimene paadiga vaid parkümmend meetrit, et reisipraami pealt tellitud kraam kätte saada. Huvitav, miks on ta valinud sellise elu? Seda enam, et

vaatamata kindlustustöödele varin- gute tõkestamiseks, pidi seal aeg - ajalt lumesulamise aegu ikkagi õnnetusi juhtuma. Kui me jalad jällegi maad puutusid, leidsime end armsas linnakeses Laerdalis. Silma järgi hinnates umbes 500 - 700 m lai ja paar kilomeetrit pikk linnake, surutud kõrgete kaljude vahele. Olen nõus mitmete rahvusaaslaste hinnanguga, et elades seal pidevalt, tekitaks selline surutud olek ängistust. Samas külastasime ka lõhekasvatuskeskust, vaatasime läbi klaasseina tõtt lõhe- hiiglastega ja lasime hea maitsta delikatesspraal. Kui Eestis paneb lõhe hind ohkama ja kellelgi ei tule mõttesse seda pidevalt praeks küpsetada, on Norras selle kala hind võrreldes muude toiduainetega normaalne. Seda põhjusel, et nad ise neid kasvatavad. Hindadest rääkides peab muidugi mainima, et meile tunduvad need väga kõrged. Näiteks tassi kohvi naljalt alla 20 EEK eest ei saa. Huvitavad olid meile pakutavad rahvustoidud. Siiski, pruuni poolmagusa kitsejuustu, kivi- vatatud ja soolatud toore sea - ja lambalihaga ma harjuda ei suutnudki. Rohkem suupärased olid nn. pannkook valge kreemiga ja vahvlid hapukoore ning keedisega.

Vaatamisväärsed oli tõesti palju - hiigelsuur murakaväli, mäenõlvadel laiuvad vilja - ja juurviljapõllud (kuidas neid sellisel kallakul küll harida saab?). Holmenkolleni ja Vikersundi hüppemäed ja palju - palju muudki. Kui rääkida "turismi - ja suveniiri- majandusest", siis on märksõnadeks kindlasti troll ja viiking. Ilma fotota, kus kaaslasteks sarvedega mütsiga puust viikingmees või karvane troll, ei läinud koju ükski endast lugupidav pärnakas. Siin - seal tänavanurkadel oli neid turiste püüdmas ja poest puid - padi ostma meelitamas. Saine võimaluse ringi luusida ka kuulsas trolli- muuseumis - Villa Fridheimis ja

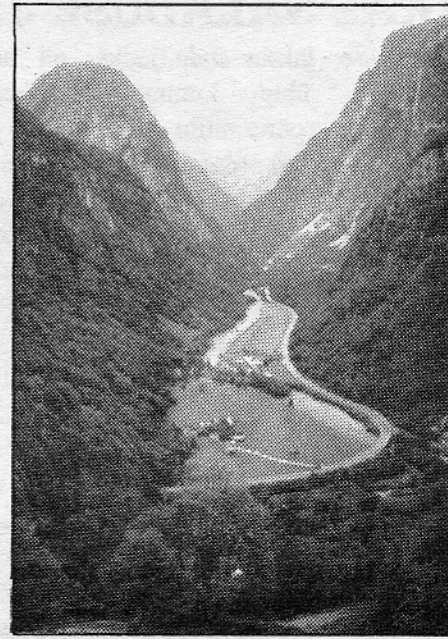
viibida tõelises muinasjutumaailmas. Kui võrrelda eestlasi ja norakaid, tundub, et oleme üsna sarnased, sellised rahulikud, mitte eriti temperamentsed. Huvitav oli see, et kui eelviimasel päeval saabusid samasse majja 50, 70 - 90 aastast ameerika pensionäri, täitusid ruumid tavatu lärmiga. Isegi meie piduliku lõpuõhtusöögi ajal pidid korraldajad korduvalt käima kõrvalruumis memmesid - taate palumas toone vaiksemaks võtta. Tegelikult oli nende elurõõm kadestamisväärne, sest mitmed liikusid ratastoolis või kepi abiga.

Veel hakkas silma õhtuvaikus väikelinnades. Tuledest akendes võis

aimata pererahva kodusolekut ja kui seltskond istuski maja ees terrassil, istusid nad seal väga vaikselt. Selline harjumatu rahu tõesti hämmastas. Kus on teismelised valju muusikaga kõrvade vastupidavust katsetamas või noored laupäevaõhtust pidu pidamas?

Kahjuks ei jõua kõigest, mis kogetud, kirjutada. Nendest suurepärasest inimestest, kellega tutvusime, külastatud näitustest - muuseumidest, toredatest reisikaaslastest. Oleme saanud rikkamaks, selle kõige hea ja ilusa nägemise, tundmise läbi. Meie, kes me elame siin, koduse ilusa looduse keskel.

Eve Rõhu

ILMA KULTUURITA POLE ELU

Mihklipäevaks s.o. 29. septembriks pidavat olema kõik välised toimetused tehtud ja mis saab edasi . . .

Tõstamaa Seltsimaja pakub algaval hooajal kõigile huvilistele võimalusi :

Laste tantsuring	T, N	kell 13.00
Laste aeroobika	E, K	kell 15.00
(II - VI kl. lastele)		
Tantsutrio	E, K	kell 18.00
Daamide aeroobika	T, N	kell 18.45 (alustab tegevust 7. okt.)
Aeroobika kõigile	T, N	kell 19.30 (alustab tegevust 7. okt.)
Segarahvatants	E	kell 19.30 (alustab tegevust 6. okt.)
Segakoor	T, N	kell 20.00 (alustab tegevust 7. okt.)
Väikeste perenaiste klubi	R	kell 15.00 (alustab tegevust 3. okt.)
Big- bänd "Tõstamaa"	P	kell 10.00
Meesansambel		(jälgige edaspidist reklaami)
Maaliring	P	kell 11.00 (alustab tegevust 12. okt.)
Lilleseasde	P	kell 14.00 (alustab tegevust 12. okt.)

Kaks viimast ringi hakkavad toimuma kaks korda kuus ja on tasulised (50 krooni kuu). Maaliringi oodatakse kõiki, kellel on huvi maalikunsti vastu - kes soovib seda õppida või kes ennast sellel alal täiendada.

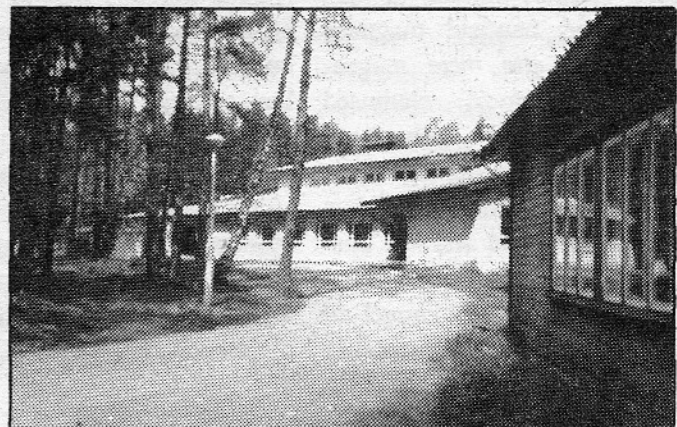
Info telefonidel 96 172, 96 095

Lisaks "põhivarale" ootame kindlasti ka uusi tulijaid - tegijaid!

Tõstamaa Raamatukogu avatud E - R 10.00 - 18.00

L 11.00 - 15.00

P suletud

VEEL KORD ÕÜRIVÕLGADEST JA MUUST SELLISEST.

Õürivõlad:

Avo Tamm	1952.40
Leena Põld	2144.15
Anita Trossman	4200.05
Saima Soosaar	3093.35
Helgi Heindla	7108.15
Age Jürgens	3126.15
Ain Merila	2568.20
Ivo Heinvars	5360.75

Need on seekordsed suurimad võlglased. Mõnda neist näeb vahel mõnda aga mitte (näeb ainult kusagil kõrtsis). Tegeleme nendega edasi ja loodame leida meile rahuldava lahenduse. Seda enam, et esmane kohtupraktika on olemas ja tee sinna

tuttav. Pärnu Maakohtu otsusega on Ahti Liivet välja tõstetud ME Vassale kuuluvast eluruumist Nooruse 7 - 5, välja mõistetud õürivõlg 8826.10 krooni ja kohtukulu 529. 60. Pärnu Maakohtu otsusega on Ilme Bestsasnaja välja tõstetud ME Vassale kuuluvast eluruumist Nooruse 3-11 ja välja mõistetud õürivõlg 8807.35 krooni ja kohtukulu 568.45 krooni. Sama kehtib ka Arno Pusse kohta, õürivõlg 3724.40 krooni ja kohtukulu 263.50 ja Aare Miidu kohta õürivõlg 5440.40 ja kohtukulu 366.80. Aare Miidu kohta võib öelda, et tema on

tasunud oma võlast nüüdseks 1500 krooni.

Otsused on pööratud kohtu kaudu täitmisele. Soovitame siiski ilma kohtuta läbi ajada, tuleb odavam. Veel on tulnud ettepanek inimestele, kes soovivad oma korterit kas osta, müüa või vahetada avaldada vastavasisuline kuulutus ka kohalikus Tõstamaa ajalehes. Muidu on selle kohta väga raske infot hankida ja kõik taandub külasosina tasemele, mida aga alati ei saa kuigi tõsiselt võtta.

SOOJA SÜGIST SOOVIDES
ME VASSA.

VEEL KORD TULETÕRJEST . . .

Püüaks lahti rääkida mõned probleemid või õigemini arusaamatused, mis tekivad alati meie ja teie s.t. kannatanute ning pealtvaatajate vahel sündmuskohal. Olles jõudnud avarii - või tulekahjukohale, ootab seal tavaliselt juba hulk inimesi meid ees, mis muidugi iseenesest on tore kuid. . . Oi jah, siis algavad tõesti need "kuid". Ikka leidub sellises inimeste grupis mõni agaram või emotsionaalsem inimene, kes meid üle laseb oma sõnade valinguga nagu külma duššiga, süüdistades tuletõrjujaid tuhandes maailma patus. Nii ta on, nagu öeldakse, parim kaitse on rünnak. Vaatamata rünnakutele meie vastu, kui need ei osutu lausa füüsilisteks, ründame me ikka tuld kõigi oma oskuste ja võimalustega. Räägime veel kord sellest, kuidas helistada hädaabi telefonile. Võtnud telefonitoru ja saanud ühenduse hädaabi numbriga, õelge palun esiteks oma ees ja perekonnanimi ning telefoninumber, millelt Te helistate. See kõik on vajalik selleks, et juhul, kui kõne katkeb, saame meie või häirekeskuse töötaja Teiega uuesti ühendust võtta informatsiooni

saamiseks. Teiseks on vajalik öelda, kus põleb ja kellele see kuulub. Näiteks: Põleb Tõstamaa valla Seliste külas Poe talu, omanik Jaan Pall. Tihti juhtub nii, et inimene suures ärevuses helistab: "Tulge ruttu, Jüriantsu maja põleb!" No olge lahked, kuhu me nüüd appi ruttama peame? Kui see kõne tuli tõesti meile, siis ehk nuputame välja, kuhu minna. Sagedasti helistatakse mobiiltelefoniga hädaabi numbrile ning siis satub see appikutse hoopis Tallinnasse ja kus peab teadma hädaabi valvetöötaja, millises maakonnas, vallas või külas asub Jüriantsu maja. Siinkohal üks reegel: kui olete ühendust saanud hädaabi telefoniga, siis ÄRGE PANGE TELEFONITORU ENNE ÄRA, KUI OLETE SELLEKS SAANUD LOA. Nii saame me Teie käest hankida maksimaalset informatsiooni olukorra kohta ja säästa aega. Aga kriisiolukorras iga ooteminut võrdub poole või enama tunniga. Kohtumiseni järgmises lehenumbris.

Tõstamaa Tuletõrje- ja Päästeteenistuse juhataja *Jaan Pall*

SÕPRA TUNTAKSE HÄDAS.

26. augustil põles Pootsis Karmi talu Tahame tänada oma vanemaid ja vendi - Tarmot, Aivarit ja Reinu, kes andsid meile peavarju ja aitasid rahaliselt. Suurt abi osutasid meile Tõstamaa vallavanem Toomas Rõhu ja sotsiaalametnik Astrid Martson, Valdur Jõgi kaaslastega, Tõstamaa teedevalitsuse meeskond, Tõhela OÜ, Palli Äri, Tõstamaa Tervisekeskus ja Hoolekodu, Tõstamaa apteek. Tänuaga mõtleme kõikidele sõpradele - tutvavatele, kes meid aitasid ja rahaliseltki toetasid - Jakob, Linda ja Inge, Elsa, Aita, Jüri, Jaano, Rita, Maire, Alar, Kairi, Jaak, Marika, Helgi, Veera, Sally, Helle; perekondadele Pikkmets, Siine, Karotamm, Rand, Niine, Tõnu - pärt, Kullerkupp, Randmaa. Põlengu käigus osutasid suurt abi Tõstamaa Päästeamet, Eve, Eeri, Heiki, Meelis, Sergei, Jaak. Täname kõiki, kõiki ja vabandame, kui mõni nimi kogemata mainimata on jäänud. Uus kodu on loomisel. Täname ka neid, kes on meid sellele aluse panemisel juba aidanud. Aitäh!

Reet, Kalev, Raidi ja Rando

Õnnitleme septembrikuu sünnipäevalapsi !

<i>Peotäis tuult ja teine tormi, Õnne - seda alati !</i>		Linda Lööbas	76	Meeta Leetma	71
		Veera Kiirats	75	Ailo Aaslaid	71
		Helmi Udu	74	Meida Klaas	70
		Leida Grahv	73	Agnessa Sutt	65
Maria Soomets	90	Saida Maidlas	73	Laine Laan	65
Anastasia Vainula	90	Bruno Kiirats	73	Estra Tsilk	65
Helmi Orvee	87	Hilda Lillepuu	73	Ivo Press	60
Elikonida Vihm	82	Arteemi Pärnapuu	71	Meeli Sutt	60
Väino Palm	81	Linda Jürgens	71	Ülo Pajumets	60
Arteemi Odes	76	Arnold Numm	71		

**Tervitame uusi
vallakodanikke ja õnnitleme
nende vanemaid!**

*Kaidi Lumera ja Sergei Kaškini -
poeg Jaan - Johann 24. 06. 97*

*Monika ja Marek Tuvi -
poeg Mac 20. 08.97*

Väike Aivo tänab . . .

*Arstionu Madist, tädisid Ritat,
Evet ja Leyat, kes mind aitasid,
valu leevendasid, kiiresti ja
oskuslikult ravisid ning alati minu
jaoks aega leidsid.*

**Baptistide koguduse piiblitunnid Tõstamaa
seltsimajas
igal pühapäeval**

kell 11.00 lastele
kell 12.00 noortele
kell 13. 00 skauditund
Rene

Hei terved, kes pole veel haiged !

Olete oodatud arsti profülaktilisele (haigusi ennetavale)
vastuvõtule teisipäeviti 13.00 -15.00.

Koos vestleme TEIE tervisest, vaatleme võimalikke
TEID ohustavaid riskifaktoreid, määrame TEILE
vajalikud uuringud ning analüüsid, et avastada raskeid
haigusi varases staadiumis.

Tähelepanu !

Jätub veel registreerumine Tõstamaa arstinimistusse.
Ajad endised - E, T, K, R 9.00 - 15.00; N 14.00 - 19.00

UUS protseduur Tõstamaa Tervisekeskuses -
krüoterapia (soolatüügaste jm. kosmeetiliste
defektide külmutamine vedela lämmastikuga).

OLETE OODATUD. TERVIS ON VÄÄRTUS.

**Mõnus peoõhtu koos
Mati Nuudega**

Tõstamaa Seltsimajas
laupäeval, 18. oktoobril
algusega kell 21.00

Lea Rannik Tõstamaa Raamatukogu tel 96 184
Ene Lehtsalu Tõstamaa Seltsimaja tel 96 172
Alo Adler Tõstamaa Keskkool